

روایت بانوی محله کلاهدوز که کنار دانشمندان آلمانی و روسی، بافت مزه‌های فراورده‌های قنادی را تغییر داد

خالق طعم‌ها با مواد جدید

۵۴

عکس: فاطمه جاهدی/شهرآرا

خاطرات کودکی و نوجوانی هاشم براتی با حال و هوای سال‌های دهه ۵۰ محله نوده گره خورده است

جوز بازی زیر
سایه درختان «باغ‌نو»

۶

۳

ساکنان خیابان‌های شهید درودی ۲۰ و ۲۲ درخواست نصب باکس زباله دارند
نجات کوچه از بوی پسماند

۷

بهای خدمات درمانی مهین ضربی برای همسایه‌ها، تنها یک صلوات است
میراث طیبانه پدر

حضور بی رویه سگ ها در بوستان های
محله سجاد، فضای امن کودکان را
به خطر انداخته است

فرار خانواده ها از بوستان ها!

صفائی عصرهای بوستان های محله سجاد، برای بسیاری از خانواده ها دیگر حال و هوای آرام گذشته را ندارد. در حالی که کودکان برای بازی به بوستان های محله می آیند، حضور برخی شهروندان با سگ هایشان بین و سایل بازی و حتی کنار آبخوری ها، نگرانی و گلایه اهالی را به همراه داشته است. ساکنان می گویند آوردن حیوانات در فضای بوستان و بی توجهی صاحبان آن ها به رعایت مسائل بهداشتی، باعث شده است این فضا دیگر برای خانواده ها امن و دل نشین نباشد.

حالا اهالی محله سجاد از شهرداری می خواهند با نصب تابلوهای «سگ گردانی ممنوع» در بوستان ها، برای این معضل چاره ای بیندیشد و آرامش رابه زمین های بازی کودکان بازگرداند.

هم قدم

● محرومیت بچه ها از فضای بازی بوستان

یکی از اعضای شورای اجتماعی محله سجاد، از حضور سگ ها در بوستان های این محله گلایه دارد و می گوید: ما نزدیک بوستان بنفشه زندگی می کنیم. حدود یک سالی می شود که فرزند انم را به این بوستان نبرده ام. چون بارها می بینم سگ هایشان را برای گردش به پارک می آورند. حتی سگ را با کالسکه می آورند! برخی هم دوسه تاسگ دارند که فکر می کنم این افراد پولی در ازای گردش این سگ ها می گیرند.

مهدیه سادات طباطبایی ادامه می دهد: برخی خانواده ها هم سگ را همراه بچه خودشان می آورند. همان طور که فرزندشان سرسره بازی می کند، سگ را هم در کنار او روی سرسره می گذارند! به همین دلیل من اجازه نمی دهم بچه هایم در بوستان بازی کنند. حتی اگر بچه هایم بخواهند روی چمن ها بدوند یا بنشینند، مخالفت می کنم؛ چون نمی دانم سگی آنجا بوده، مدفوع کرده یا نه. در نهایت تصمیم گرفتم فرزند انم را به بوستان نیاورم.

● فرهنگ گمشده سگ گردان ها

رئیس شورای اجتماعی محله سجاد این موضوع را یک معضل محلی می داند و می گوید: پارک های محلی ماحل بازی حیوانات شده است. افراد سگ را روی تاب و سرسره می گذارند. مدتی تعداد سگ ها خیلی زیاد بود. از کلانتری محل می خواستیم بیایند و تذکر دهند؛ این کار را انجام دادند. تعدادشان حدود هفتاد سگ بود که این روزها به ده دوازده تا رسیده است. در شرایط فعلی هم نمی توانیم از کلانتری ها بخواهیم وقت زیادی برای این موضوع بگذارند. ما می خواهیم بوستان ها فضای امنی برای فرزند انمان باشد. این اتفاق رخ نمی دهد، مگر اینکه صاحبان این حیوانات، خودشان به این فرهنگ رفتاری برسند. محمدصادق خدیوی ادامه می دهد: بعضی سگ ها به اندازه ای بزرگ اند

● تابلوهای بزرگ فلزی نصب می شود

معاون فرهنگی و اجتماعی شهرداری منطقه یک، با تاکید بر اینکه شهروندان بسیاری از این موضوع شاکی هستند، می گوید: با وجود قوانین موجود درباره سگ گردانی، این مسئله به فرهنگ شهروندی برمی گردد و مردم باید آن را رعایت کنند.

همایون محمدیان فر ادامه می دهد: به درخواست مردم، برای بوستان ها بنرهایی با مضمون ممنوعیت سگ گردانی نصب کرده بودیم، اما طی کمتر از یک روز آن ها را پاره کردند! به پیشنهاد اعضای شورای اجتماعی محله سجاد، این بار در هر بوستان یک تابلو فلزی نصب خواهد شد.

شهردار منطقه یک از اجرای عملیات های گسترده برای نگهداری و بهسازی فضاهای سبز شهری در روزهای داغ تابستان خبر داد. هدف از این اقدامات، مقابله با تنش های دمایی و حفظ طراوت سیمای بصری شهر است. محمود برهانی می گوید: با افزایش دمای هوا، حفظ سلامت پوشش گیاهی نیازمند مراقبت مستمر است. از این رو، مجموعه ای از اقدامات هدفمند در دستور کار قرار گرفته است تا علاوه بر پایداری فضای سبز، کیفیت خدمات رسانی به شهروندان در بوستان ها و معابر ارتقا یابد.

وی با اشاره به عملیات های متنوع اجرا شده در منطقه توضیح می دهد: واکاروی درختان خشک در آیلند کلاهدوز، اصلاح تشک های میدان پارک شیرین، سم پاشی گرانولی برای مقابله با آفات، عملیات های تخصصی نظیر هرس و فرم دهی پرچین های بوستان بخارایی، چمن زنی آیلند ملاصدرا و سامان دهی تجهیزات رفاهی بوستان صفا از اقدامات شاخصی است که با هدف ارتقای زیست پذیری محیط شهری صورت گرفته است. شهردار منطقه یک با اشاره به تداوم این روند می افزاید: مجموعه فضای سبز منطقه با تمام توان در تلاش است تا با مدیریت صحیح منابع آبی و رسیدگی های فنی، در اوج گرمای تابستان نیز سیمای شهری را سبز و زنده نگاه دارد.

اقدامات ویژه برای فضاهای سبز
منطقه یک در روزهای داغ تابستان

مراقب پوشش گیاهی هستیم

نظارت بهداشتی مستمر بر آب سردکن های منطقه یک

معاون فنی و اجرایی شهرداری منطقه یک از اجرای برنامه های مستمر پایش، بهسازی و نظارت بر آب سردکن ها و آبخوری های سطح منطقه خبر می دهد و می گوید: این اقدامات با هدف تأمین آب شرب سالم و ارتقای بهداشت عمومی در فضاهای شهری انجام می شود.

حمیدرضا اصولی می افزاید: همه آب سردکن های سطح منطقه به شبکه آب شرب شهری متصل هستند و با نصب تابلوهای اطلاع رسان آب شرب، از آب غیر قابل شرب در بوستان ها و فضاهای سبز متمایز شده اند. وی ادامه می دهد: شست و شو، نظافت و گندزدایی دوره ای مخازن آب سردکن ها مطابق دستورالعمل های دانشگاه علوم پزشکی انجام می گیرد و وضعیت سلامت مخازن، زنگ زدگی و استفاده از مخازن استیل نیز به طور منظم بررسی می شود.

شهر خبر

قصه ای از جنس سخاوت

معاون فرهنگی و اجتماعی شهرداری منطقه یک مشهد از مشارکت ۴۲۰ میلیون تومانی شهروندان این منطقه در طرح «مشهد مهربان» خبر می دهد و می گوید: همراهی مردمی، زمینه آزادی زندانیان جرائم غیر عمد را فراهم کرد.

همایون محمدیان فر ادامه می دهد: در کنار این اقدام خداپسندانه، با همکاری شورای اجتماعی محلات، مساجد و خیران، یازده کودک بازمانده از تحصیل شناسایی شدند و تحت حمایت قرار گرفتند و لوازم تحریر مورد نیاز آنان نیز توزیع شد.

اگر در این محدوده باکس زباله نصب شود، هم از پراکندگی پسماند جلوگیری می شود و هم محیط تمیزتر خواهد ماند.

● بوی نامطبوع امانان را بریده است

خانه مریم مشمول، از ساکنان خیابان درودی ۲۲، درست در کنار محل دپوی زباله قرار دارد. او می گوید: چهار سال است اینجای زندگی می کنیم. قبل از ساخت این ساختمان، این زمین نیمه کاره بود و همه زباله هایشان را همین جایی گذاشتند تا شب ماشین شهرداری آن ها را جمع کند. حالا با اینکه ساختمان مسکونی شده است، همان عادت قدیمی ادامه دارد.

او ادامه می دهد: بارها موش و گربه را که می توانند هزاران بیماری را منتقل کنند، کنار همین کیسه ها دیده ام. به دلیل این مشکلات جرئت ندارم بچه هایم را بیرون بفرستم. علاوه بر این، بوی نامطبوع زباله به ویژه در روزهای گرم تابستان، آزاردهنده است. وقتی برق قطع می شود، حتی جرئت باز کردن پنجره را نداریم؛ چون هم بوی بد وارد خانه می شود و هم حشرات موذی.

محبوبه مجیدیان، ساکن طبقه همکف همین ساختمان، از مشکل دیگر اینجایی گوید: بیشترین دردسر ما سوسک ها هستند. تقریباً هر روز جلودر ورودی خانه پر از سوسک است و مجبوریم مرتب سم پاشی کنیم. از صبح تا نیمه شب افراد مختلف کیسه های زباله را کنار دیوار رها می کنند. حتی همسایه ها پرده ای نصب کرده و از همسایه ها خواسته اند زباله هایشان را اینجا نگذارند، اما تغییری ایجاد نشده است. در نهایت اهالی نامه ای تهیه و امضا کردند تا شهرداری برای این محل باکس زباله نصب کند.

● نصب باکس گالوانیزه بعد از کارشناسی

رئیس اداره خدمات شهری شهرداری منطقه ۲ با اشاره به زمان بندی جمع آوری پسماند می گوید: هر شب از ساعت ۹ عملیات جمع آوری زباله در محلات منطقه آغاز می شود و اگر شهروندان پسماند خود را در زمان مقرر بیرون بگذارند، چنین مشکلاتی کمتر پیش خواهد آمد. برای اطلاع رسانی بهتر، بنرهای آموزشی در این محدوده نصب خواهد شد تا شهروندان از زمان صحیح تحویل زباله آگاه شوند. پیمان عزیزی درباره درخواست ساکنان برای نصب باکس زباله نیز می گوید: کارشناسان اداره از محل بازدید خواهند کرد و در صورت تأیید شرایط، باکس گالوانیزه در این محدوده نصب می شود.

● دردسر همسایه برای همسایه

در میانه خیابان درودی ۲۰، یک کیسه زباله مشکی پاره شده و محتویات آن در سطح کوچه پراکنده است. هر خودرویی که از مسیر عبور می کند، بخشی از زباله ها را به گوشه ای دیگر می برد. چند قدم آن سوتر، کنار دیوار نخستین خانه کوچه، چند کیسه دیگر روی هم انباشته شده اند. برخی از آن ها پاره شده اند و شیرابه شان تا نزدیکی ورودی منازل می رسد.

مسعود صلاحی، عضو شورای اجتماعی محله حجت که این موضوع را به ما اطلاع داده است، می گوید: متأسفانه برخی شهروندان

زباله هایشان را در ساعت مقرر بیرون نمی گذارند و همین موضوع برای سایر همسایه ها دردسر ایجاد کرده است. عابران هم ناچارند در طول روز بوی نامطبوع این محل را تحمل کنند.

او توضیح می دهد: خودروهای جمع آوری پسماند هر شب ساعت ۹ به محله می آیند و زباله ها را جمع می کنند. اما بعضی از ساکنان پس از رفتن خودرو، تازه کیسه های زباله را کنار دیوار یا نبش کوچه می گذارند.

ساکنان خیابان های شهید درودی ۲۰ و ۲۲ درخواست نصب باکس زباله دارند

نجات کوچه از بوی پسماند

صدراوزوز حشرات، بوی نامطبوعی که در گرمای تابستان در کوچه می پیچد و کیسه های پاره زباله که اطرافشان موش و گربه پرسه می زنند، تصویری است که این روزها در خیابان های شهید درودی ۲۰ و ۲۲ محله حجت دیده می شود. ساکنان می گویند رها شدن پسماند در نبش کوچه ها، آرامش را از آن ها گرفته و سلامت خانواده ها را تهدید می کند. آن ها از شهرداری می خواهند با نصب باکس زباله، به این مشکل پایان دهد.

هم قدم

۲

“

هر شب از ساعت ۹ عملیات جمع آوری زباله در محلات منطقه آغاز می شود و اگر شهروندان پسماند خود را در زمان مقرر بیرون بگذارند، چنین مشکلاتی کمتر پیش خواهد آمد

شهر خبر

۲

بازپیرایی ۳۲۰۰ مترمربع از لچکی های منطقه ۲

شهرداری منطقه ۲، بازپیرایی ۳ هزار و ۲۰۰ مترمربع از لچکی های سطح منطقه را با تمرکز بر بهبود فضای حرکتی عابران و کاهش آسیب به فضای سبز انجام داده است. این طرح که در نقاط پرتددی همچون لچکی های بولوار موسوی قوچانی، میدان ابوبال، بولوار فردوسی، میدان جانباز و تقاطع شهید کریمی اجرا شده، پاسخی به معضل تخریب چمن ها و کاهش کیفیت بصری این فضاهاست. مدیریت شهری در این بازپیرایی، جایگزینی چمن با درختچه ها و گونه های دائمی هرس پذیر را در دستور کار قرار داده است. این تغییر رویکرد، علاوه بر کاهش مصرف آب به مدیریت بهینه منابع منجر می شود و با ایجاد تنوع رنگ، فضاها را به محیط هایی پایدارتر و هم سو با نیازهای واقعی شهروندان تبدیل می کند.

طراوت بخشی به ریه های سبز منطقه ۲

معاون فنی و اجرایی شهرداری منطقه ۲ با اشاره به تلاش نیروهای فضای سبز برای بازپیرایی نقاط شاخص منطقه می گوید: برای حفظ فضای سبز، عملیات اصلاح تشک هشتصد اصله درخت و کاشت هزار بوته گل آتریپلکس در میدان فردوسی انجام شد. امین تفضلی می افزاید: برای ارتقای سیمای بصری، جابه جایی و کاشت مجدد گل ها در لچکی چهارراه شفا به مساحت ۶۵ مترمربع و میدان ابوبال به مساحت ۷۵ مترمربع اجرا شده است تا فضایی دلپذیر برای شهروندان فراهم شود.

شهردار منطقه ۲ مشهد در تشریح عملکرد سه ماهه نخست امسال، بر عزم جدی مدیریت شهری برای صیانت از حقوق شهروندی و حفظ انضباط ساخت و سازها تأکید می کند. حسین بنایی منش با اشاره به اینکه نظارت بر ساخت و سازهای غیرمجاز، گامی برای جلوگیری از تضییع حقوق عمومی است، می گوید: طی سه ماه اخیر، اداره نظارت بر ساخت و سازهای این منطقه با رویکردی قاطع، اقدامات بازدارنده ای انجام داده است.

حسین بنایی منش ادامه می دهد: در این بازه زمانی، ۱۳۰۰۰ خطا توقف عملیات و ۱۱۶۶ خطا پیگیری صادر شد. همچنین با پیگیری های مستمر، بیش از ۱۳۸۰ مورد پلمب و ۸۳۷ فک پلمب به انجام رسیده و ۸۰۰ پرونده برای تعیین تکلیف نهایی به کمیسیون های مربوطه ارجاع شده است.

بنایی منش در ادامه به ابزارهای قانونی برای پیشگیری از تخلفات اشاره می کند و می افزاید: اقداماتی نظیر برش اسکلت های غیرمجاز، اجرای بند ۱۴ ماده ۵۵، استقرار نیوجرسی، جمع آوری آهن آلات و قطع انشعابات، همگی در راستای قانونمند کردن ساخت و سازها و پیشگیری از خطرات احتمالی صورت گرفته است.

قانون گرایی در ساخت و سازها، خط قرمز مدیریت شهری منطقه ۲ است

حفظ قانون در ساخت و سازها

روایت بانوی محله کلاهدوز که کنار دانشمندان آلمانی و روسی، بافت مزه‌های فراورده‌های قنادی را تغییر داد

خالق طعم‌ها با مواد جدید

حمیده صفائی ابوی شکلات برای خیلی‌ها فقط یادآور یک خوراکی شیرین است، اما برای دکتر سمیرا یگانه زاد، بوی سال‌ها تحقیق، ساعت‌های طولانی حضور در آزمایشگاه، سفرهای علمی و گفت‌وگو با صنعتگران را می‌دهد. شکلات و محصولات قنادی برای او فقط یک محصول غذایی نیست؛ دنیایی از سؤال‌هایی است که هر کدام می‌تواند آغاز یک پژوهش تازه باشد. او با انتخاب فراورده‌های قنادی و شکلات به عنوان موضوع رساله دکتری، پادر مسیری گذاشت که اواخر دهه ۸۰ کمتر پژوهشگری سراغش می‌رفت. بعدها این مسیر با راه‌اندازی آزمایشگاه تخصصی ارزیابی حسی مواد غذایی، همکاری با مؤسسه ماکس پلانک آلمان و اجرای پروژه‌های مشترک با پژوهشگران روس ادامه پیدا کرد. این همکاری‌ها به تولید محصولاتی مانند مارشمالوی بدون ژلاتین و طراحی شکلات‌های سالم‌تر انجامیده است. اما این مسیر علمی، سال‌ها قبل از ورود به آزمایشگاه آغاز شده بود؛ از روزهایی که کنجکاو یک دختر نوجوان، او را به دنیای صنایع غذایی کشاند.

انتخابی که از روی علاقه بود

نام دکتر یگانه زاد در میان پژوهشگران شناخته شده حوزه صنایع غذایی قرار گرفته است، اگر سال‌ها به عقب برگردیم، همه چیز از انتخابی شروع شد که برخلاف تصور خیلی‌ها، نه از روی اتفاق، بلکه از روی علاقه شکل گرفت. وقتی از او می‌پرسیم چرا صنایع غذایی؟ لبخندی می‌زند و می‌گوید: این رشته برایم غریبه نبود. در میان بستگانم افرادی بودند که در این حوزه کار می‌کردند و من هم در دوران نوجوانی از شرکت‌هایی که در حوزه صنایع غذایی کار می‌کردند بازدید می‌کردم.

او اصالتاً تبریزی و بزرگ شده مشهد است؛ جایی که سفره‌هایش با مرباهای رنگارنگ و دسرهای سنتی آذربایجان عجین شده است. در ذهن او، خوراکی‌ها فقط برای خوردن نبودند؛ برای کشف بودند. این کنجکاو کودک، در کنار فضای علمی خانه والدینش که هر دو فرهنگی بودند، باعث شد سمیرا در سال ۱۳۸۰ با کسب رتبه ۴۹۵ بدون تردید رشته صنایع غذایی دانشگاه فردوسی مشهد را انتخاب کند. چهار سال بعد، کارشناسی ارشد همین رشته را به پایان رساند و در سال ۱۳۸۶ نیز مدرک دکترای صنایع غذایی را گرفت. همان سال نیز به عنوان عضو هیئت علمی دانشگاه فردوسی مشهد فعالیت خود را آغاز کرد؛ مسیری که تا امروز ادامه یافته است.

این چهره علمی محله کلاهدوز با نگاهی به گذشته و با اطمینان می‌گوید: اگر دوباره به هجده سالگی برگردم، باز همین مسیر را انتخاب می‌کنم.

همین علاقه باعث شد دوران دانشجویی برای او فقط به کلاس و امتحان محدود نشود. هنوز دانشجوی دکتری بود که به عنوان رابط میان گروه صنایع غذایی دانشگاه فردوسی و شرکت شهرک‌های صنعتی خراسان رضوی فعالیتش را آغاز کرد؛ مسئولیتی که ارتباط میان دانشگاه و صنعت را تقویت می‌کرد.

قصه شکلات و معمای ارزیابی حسی

مسیر یگانه زاد در دکتری، نقطه عطفی داشت. زمانی که صنعت شکلات کشور جان گرفته بود، او جای خالی پژوهش را در این حوزه حس کرد. می‌گوید: در آن سال‌ها، کارخانه‌های بزرگ شکلات در تبریز و کرج فعالیت می‌کردند، اما کسی از زاویه علمی به کیفیت و تجربه مصرف‌کننده نگاه نمی‌کرد.

پژوهش درباره شکلات، خیلی زود سؤال‌های تازه‌ای را پیش روی او گذاشت: چرا طعم یک شکلات برای مصرف‌کننده دل‌چسب‌تر از دیگری است؟ چرا در محصول با ترکیبات مشابه، احساس متفاوتی هنگام خوردن ایجاد می‌کنند؟ چه اتفاقی در دهان می‌افتد که بافت یک شکلات نرم و دلپذیر و دیگری خشک و نامطلوب به نظر می‌رسد؟

یگانه زاد ادامه می‌دهد: پاسخ این سؤال‌ها فقط در فرمول تولید خلاصه نمی‌شد. باید رفتار مصرف‌کننده هم بررسی می‌شد؛ اینکه انسان، هنگام خوردن یک محصول غذایی چه احساسی را تجربه می‌کند و این احساس چگونه قابل اندازه‌گیری است. همین نگاه، او را به سمت شاخه‌ای کمتر شناخته شده در کشور هدایت کرد: «ارزیابی حسی مواد غذایی».

او همکاری‌هایش با راه‌اندازی آزمایشگاه ارزیابی حسی در پارک علم و فناوری، شرایطی فراهم کردند تا ویژگی‌های مختلف محصولات غذایی را از طعم و بو گرفته تا بافت و نحوه آب شدن شکلات روی زبان، به صورت علمی بررسی کنند.

یگانه زاد توضیح می‌دهد: در ظاهر، خوردن یک تکه شکلات فقط چند ثانیه طول می‌کشد. اما در همان چند ثانیه، ده‌ها واکنش فیزیکی و شیمیایی در دهان رخ می‌دهد که درباره همه آن‌ها می‌توان مطالعه کرد.

همین کنجکاو علمی، او را به همکاری با مؤسسه ماکس پلانک آلمان نیز رساند؛ همکاری‌ای که امکان بررسی رفتار سطحی مواد غذایی و ارتباط فیزیک با بافت و طعم محصولات را فراهم کرد.

تحریم، انگیزه ساختن می‌شود

اما پژوهش در ایران همیشه به ایده‌های تازه ختم نمی‌شود. بزرگ‌ترین چالش، دسترسی به مواد اولیه است که بتوان با آن، ایده‌ها را به یکانه زاد می‌گوید: بسیاری تخصصی برای پژوهشگران ایرانی یا قابل خرید زیاد و مسیرهای پیچیده تهیه می‌شود. با این حال، او همکاری‌هایش تلاش کرده‌اند این محدود اومی‌گوید: یاد گرفته‌ایم اگر راه مستقیمی وجود ندارد، نمونه‌ای از این تلاش، ساخت نمونه داخلی یکی از دست‌های حسی است که تهیه آن به دلیل تحریم امکان پذیر نبود. عملکرد دستگاه در مراکز علمی خارج از کشور، باهم ساخت نمونه ایرانی آن را آغاز کرده‌اند.

یگانه زاد با افتخار می‌گوید: سعی می‌کنیم هر چیزی وجود داشته باشد، خودمان بسازیم. شاید زمان در کشور می‌ماند.

او حتی از دشواری تهیه کیت‌های استاندارد تجهیزات که در نهایت به تلاش خودش و کمک از خارج از کشور تهیه شد تا پیرو نشده.

ما فاصله ای با دانش دنیا نداریم

دکتر یگانه زاد در
این سال ها بارها به
کشورهای مختلف سفر
کرده است؛ از بازدید کارخانه های صنایع غذایی
گرفته تا حضور در نمایشگاه های معتبر فرانسه و
همکاری با پژوهشگران آلمان و روسیه.
او معتقد است: وقتی کنار پژوهشگران کشورهای دیگر
قرار می گیریم، می بینیم از نظر علمی فاصله زیادی
بین ما وجود ندارد. اگر محدودیت های تحریم
و کمبود تجهیزات نبود، سرعت پیشرفت
پژوهش در ایران پیشتر می شد.

رسیدن به فرمول مارشمالوی بدون ژلاتین

وی ادامه می دهد: رسیدن به چنین فرمولی آسان نبود. اگر یافت
محصول اندکی تغییر می کرد، مصرف کننده تفاوت را احساس
می کرد و محصول دیگر مورد استقبال قرار نمی گرفت. به همین
دلیل، بارها فرمول ها را تغییر دادیم تا در نهایت محصولی تولید
شود که هم سالم تر باشد و هم کیفیت حسی آن حفظ شود.
نتایج این پروژه در روسیه به ثبت رسیده است و مراحل تجاری سازی
آن نیز در همان کشور دنبال می شود.

یکی از جذاب ترین بخش های روایت دکتر یگانه زاد، پروژه های
بین المللی اوست که از یک کنفرانس علمی آغاز شد.
سال ۲۰۱۴، در جریان یک همایش بین المللی، با گروهی از پژوهشگران
روس آشنا شد؛ پژوهشگرانی که آن ها هم درباره فراورده های
قنادی کار می کردند. گفت و گوهای علمی، کم کم به همکاری
مشترک انجامید و نخستین پروژه بین المللی آن ها کلید خورد.
ماجرای مارشمالوی بدون ژلاتین از آن داستان هایی است که
ثابت می کند علم مرز نمی شناسد.

در بسیاری از کشورهای دنیا در تولید پاستیل و مارشمالو از ژلاتین
خوک یا گاو استفاده می شود که ژلاتین خوک برای مسلمانان
جهان، یک چالش بزرگ بود. تیم پژوهشی دکتر یگانه زاد با تیمی
از کشور روسیه این گره را باز کردند.

یگانه زاد می گوید: ژلاتین را حذف کردیم و به جای آن از ترکیبات
گیاهی استفاده کردیم. محصولی که نه تنها برای مسلمانان، بلکه
برای گیاه خواران هم کاملاً مناسب است.

یکی از پروژه های اخیر وی، طراحی «هیبرید ژل های خوراکی»
برای استفاده در شکلات است؛ پژوهشی که با حمایت بنیاد علمی
روسیه و مشارکت پژوهشگران ایرانی انجام شده است.

یگانه زاد درباره آن می گوید: هدف پروژه، جایگزین کردن بخشی از
چربی شکلات با ساختاری ژل مانند بود؛ ساختاری که بتواند همان
حس مطلوب را هنگام خوردن ایجاد کند، اما چربی اشباع شده
کمتری داشته باشد.

دغدغه امروز، غذای سالم برای سالمندان

این روزها دغدغه های دکتر یگانه زاد دیگر
فقط به شکلات محدود نمی شود. بخشی
از پژوهش های او به طراحی غذاهای مناسب
سالمندان اختصاص یافته است.

اومی گوید: برخی از سالمندان علاوه بر نیاز به مواد مغذی، در بلع غذا هم مشکل دارند.
باید محصولاتی طراحی کنیم که هم ارزش غذایی داشته باشند و هم بافت آن ها
برای این گروه مناسب باشد تا در هنگام بلع دچار مشکل نشوند.

به اعتقاد او، آینده صنایع غذایی فقط تولید خوراکی های خوش طعم نیست؛ بلکه
تولید غذاهایی است که متناسب با نیاز گروه های مختلف جامعه طراحی شوند.
همین نگاه باعث شده است پژوهش رافقش فقط یک فعالیت دانشگاهی نباشد. او دوست
دارد نتیجه تحقیقاتش روی سفره مردم دیده شود؛ جایی که علم، از دل آزمایشگاه
وارد زندگی روزمره می شود.

همراهی خانواده، پشتوانه مسیر پژوهش

دکتر یگانه زاد سال ۱۳۹۱ ازدواج کرده است.
همسرش در رشته متالورژی فعالیت می کند
و به گفته خودش، در این سال ها همراه و
مشوق او بوده است.

اومی گوید: همسر همواره کنارم بوده است. وقتی برای دیدن دانشجویان یا انجام
پروژه ها سفر می کنم، نه تنها مانع نیست، بلکه مشوق من است. به طور کلی باید
بگویم خانواده ام همیشه از فعالیت های علمی ام حمایت می کنند.
به اعتقاد یگانه زاد، همراهی خانواده از مهم ترین دلایل ادامه مسیر پژوهشی اش
بوده است.

شبه فقط
می شود. گاهی
نرسی به ابزاری است
آزمایش و بررسی کرد.
از تجهیزات و نرم افزارهای
نیست یا با هزینه های بسیار

دیت ها را به بن بست تبدیل نکنند.
راه دیگری پیدا کنیم.
نگاه های آزمایشگاهی برای ارزیابی
ود. دانشجویان او پس از آشنایی با
کاری متخصصان مکانیک داخلی،

راکه امکان ساختش در کشور
ان بیشتری ببرد. امدانش آن

داریابی بوه می گوید:
مک دانشجو یانش
ش هامتوقف

خاطرات کودکی و نوجوانی هاشم براتی با حال و هوای سال‌های دهه ۵۰ محله نوده گره خورده است

جوز بازی زیر سایه درختان «باغ نو»

ایستگاه
اول

میترا صدرا هاشم براتی، متولد محله نوده در محدوده مهدی آباد، کودکی، نوجوانی و عمرش را در همین کوچه ها گذرانده است. پدرش سال‌ها پیش همراه خانواده از روستاهای اطراف رفسنجان به مشهد آمد و مانند اجدادش کشاورزی را پیشه کرد. هاشم آقا سال‌ها کنار پدر روی زمین کار کرد، اما وقتی پای خاطرات این ۶۵ سال زندگی اش به میان می‌آید، ذهنش بیشتر از هر چیز به روزهای کودکی و نوجوانی اش پر می‌کشد؛ روزهایی که به گفته خودش، امکانات کم بود اما همدلی و صمیمیت اهالی، کمبودها را جبران می‌کرد.

بین خیابان شهید شافعی ۱۱ و ۱۳، حمام خزینه‌ای بزرگی قرار داشت که پدرم علاوه بر کار کشاورزی، آن را اداره می‌کرد. من دبه‌های نفت را برای گرم نگهداشتن دیگ آب به حمام می‌بردم. فکر می‌کنم دیگ بزرگ مسی آن زیر همین زمین‌ها دفن شده است.

ایستگاه
دوم

بین شافعی ۹ و ۱۱ باغی دوهکتاری با دیوارهای بلند به نام «باغ نو» بود؛ مردهای محله، عصر روزهای گرم سال، در این باغ «توپ و چوب» بازی می‌کردند. بازی این‌طور بود که توپ کوچک و سنگین هفت لایه را با چوب می‌زدند و هرکس آخر باغ آن را می‌گرفت، برنده می‌شد.

ایستگاه
سوم

زمستان‌ها مرحوم حاج علی کرمانی، یکی از همسایه‌های قدیمی، بشکه بزرگ نفت را از شهر می‌آورد. آن روزها خبری از گاز نبود و روشنایی خانه‌ها با گردسوز تأمین می‌شد. هر وقت نفت خانه تمام می‌شد، مادر مرا با یک گالن به خانه او می‌فرستاد تا نفت بخرم.

ایستگاه
چهارم

ایستگاه
پنجم

غلامرضا وطن‌خواه از همسایه‌های قدیمی در کوچه شافعی ۹ بود. عطاری داشت اما بیشتر او را با باقلواهایش می‌شناختیم. عصرها باپچه‌های محل به مغازه‌اش می‌رفتیم و هر کدام یک باقلوای خریدیم. شاید اندازه‌اش ناچیز بود، اما مزه‌اش هنوز زیر زبانه ما مانده است.

ایستگاه
ششم

روبه روی باغ نو، گودال بزرگی بود که بچه‌ها آنجا دور هم جمع می‌شدند. جوز (گردو) می‌خریدیم، وسط زمین می‌چیدیم و با توپ به سمتشان می‌زدیم. اگر همه گردوها پخش می‌شد، برنده بازی بودیم و جوزها برای خودمان می‌شد.

مسجد امام حسین (ع) ابتدا بنایی گلی داشت، بعد چوبی شد و تا امروز سه بار بازسازی شده است. آخرین بار سال ۱۳۸۶ بود. آن سال من در کنار پدر خدا بیامرز که عضو هیئت امنای مسجد بود، برای بازسازی مسجد کار می‌کردم؛ سیمان درست می‌کردم و آجر به دست بئامی دادم. خوشحالم که نقشی کوچک در ساخت این مسجد داشتم.

بهای خدمات درمانی مهین ضربی نیا برای همسایه ها، تنها یک صلوات است

میراث طیبانه پدر

● می گویند دستم سبک است

مهین خانم با خنده می گوید: جوراب هایم را هم با کوک بخیه می دوزم؛ هم مروری بر آموخته هایم می شود، هم تمیزتر است و خیلی هم معلوم نمی شود که پاره شده.

او ادامه می دهد: به خانه کسی نمی روم مگر اینکه او را بشناسم. در خانه ام به روی دوست و آشنا باز است، اما بیشتر تزریقات در مسجد انجام می شود. همه می گویند دستت سبک است. هر وقت ببینم یک نفر آرام به کنارم می آید و می خواهد حرفی بزند، حدس می زنم برای تزریقات باشد که البته بیشتر اوقات حدسم درست است.

او خاطرات بسیاری از این ۲۸ ساله دارد که ساکن محله ارشاد شده است. خانمی را به یاد دارد که باید صد آمپول تزریق می کرد و هر روز صبح حدود ساعت ۷ به خانه آن ها می آمد. مهین خانم می گوید: خانواده ام در این کارها همیشه همراه من بوده اند، چون می دانند این کار خیراتی برای پدرم است. چند بار به همسر همان خانم پیشنهاد کردم تزریق را یاد بگیرد، اما او قبول نکرد و می گفت: دست شما سبک است و همسرم فقط کار شما را قبول دارد.

در کنار این مهارت، چیزی که بیشتر از همه در رفتار مهین ضربی نیا به چشم می آید، صبر و حوصله اوست. خودش از بیماری معلول یاد می کند که هر بار پیش از تزریق با خنده به او می گوید: ضربی جان! صبر کن لرزش من تمام شود، بعد آمپول را بزنی. من هم می نشینم تا او آرام شود و بعد کارم را انجام می دهم.

در سال های دور و پرحادثه قبل از پیروزی انقلاب اسلامی دارد.

او تعریف می کند: پدرم، مرحوم دکتر عباس ضربی نیا، در روزهای پراشتاب انقلاب، مجروحان را مداوا می کرد. میان آسیب دیدگان، زنانی هم بودند که باید مداوا می شدند. به خاطر تعداد بیماران و شرایطی که پدرم رعایت میکرد، رسیدگی به خانم ها را به من که دختر بزرگش بودم، سپرده بود. آن زمان نوزده سال داشتم و تازه دیپلم گرفته بودم. تزریقات، بخیه و حتی کارهای مربوط به شکسته بندی را به من یاد داد و من همه این کارها را انجام می دادم.

صفائی آگاهی برای پیدا کردن آدم های کار راه انداز، نیازی نیست راه دوری برویم؛ کافی است دوروبر خودمان را ببینیم تا به یکی از این آدم ها برسیم. مهین ضربی نیا، این روزها برای بسیاری از اهالی محله ارشاد چهره ای آشناست: زنی خوش برخورد و آرام که بیشتر اهالی او را با مهارتش در زمینه تزریقات و رو حیه خیر خواهانه اش می شناسند.

هر وقت یکی از خانم های محله به تزریق، سرم، بخیه یا باند پیچی نیاز داشته باشد، معمولاً سراغ مهین خانم را می گیرد. او هم با صبوری و بدون هیچ چشمداشتی، کار مردم را راه می اندازد. در روزگاری که هر خدمتی بهایی دارد، بهای دست های سبک مهین خانم، پول یا هدیه نیست. نرخ کار او، تنها و تنها یک صلوات برای شادی روح پدر مرحومش است.

● میراث ماندگار پدر برای من

بیشتر اهالی می دانند مهین خانم برای نماز به مسجد هجرت می رود. برای همین گاهی خانم های محله آمپول و سرنگ به دست، سراغش را همان جامی گیرند و از او می خواهند کارشان را انجام دهد. او هم بی گلایه و با حوصله، در گوشه ای از مسجد، به هم محله ای هایش کمک می کند. داستان دست به خیری و مهارت مهین خانم در زمینه تزریقات، بخیه و حتی کمک به شکسته بندی، ریشه

دختران محله آیت... عبادی هیئت خودشان را راه انداختند

خودشناسی

نقطه پرواز نوجوانان محله

عیدگاه

دیدارهای دوستانه در فضایی امن در کارگاه های خودشناسی شرکت کنند و کنار آن بازنگری آئمه^(ع) و شهدا آشنا شوند. علاوه بر این، برگزاری اردوهای آموزشی و تفریحی از دیگر برنامه های این هیئت است.

● خودشناسی، نیاز نوجوانان امروز

محدثه محمدپور، معاون آموزشی دبیرستان دخترانه محدثه و مسئول هیئت حدّاث الحسین^(ع)، باور دارد که نوجوان بیش از هر چیز به شناخت هویت خود نیاز دارد و می گوید: این هیئت به درخواست دختران دبیرستانی محله شکل گرفت و حالا از محلات مختلف عضو دارد. دانش آموزانی که قیلا در اعتکاف شرکت کردند، برای این جلسه، تعدادی از دوستانشان را همراه خود آورده اند. او ادامه می دهد: بنای این هیئت بر خودشناسی است. تلاش کرده ایم اگر حتی فقط یک نوجوان در یک جلسه شرکت کرد، همان یک جلسه بتواند برایش سؤال ایجاد کرده و او را به مسیر شناخت از خودش هدایت کند. علاوه بر این در کنار آموزش، نوجوان باید شور حضور در هیئت، کار جمعی و عزاداری را نیز تجربه کند تا ارتباطی عمیق تر با این فضا برقرار کند.

● هیئتی که به محله جان می دهد

غزاله اسدی، یکی از نوجوانان شرکت کننده در این مراسم، می گوید:

صدرا صدای نوحه که در حسینیه مسجد غدیر بابا علی می پیچد، حلقه دختران نوجوان هر لحظه منسجم تر می شود. چند دقیقه قبل، همین دخترها روی زمین نشسته بودند و درباره عزت نفس، آینده و نقش خود در جامعه گفت و گو می کردند؛ حالا شانه به شانه هم در مراسم افتتاحیه هیئت دخترانه «حدّاث الحسین^(ع)» برای شهادت حضرت رقیه^(ص) سینه می زنند. هیئت دخترانه حدّاث الحسین^(ع) فقط محلی برای عزاداری نیست؛ جایی است که دختران دوازده تا هجده ساله، قدم به قدم، خودشان را بهتر می شناسند و برای آینده شان، مسیر درست زندگی را ترسیم می کنند.

● هیئتی که با مطالبه نوجوانان شکل گرفت

اکثرشان دانش آموزان متوسطه اول و دوم دبیرستان های محله آیت... عبادی هستند. سرتاسر سالن نشسته اند و امروز آمده اند که در اولین جلسه هیئت دخترانه «حدّاث الحسین^(ع)» حضور پیدا کنند و اگر خواستند، راهشان را با این هیئت ادامه دهند.

مهناز امیری، مسئول کانون هیئت «دختران طوبی»، می گوید: پیش از این برای گروه سنی نوجوان در ایام اعتکاف سه روز مراسم برگزار می کردیم. استقبال خوب دانش آموزان دبیرستانی و درخواست آن ها برای تشکیل این دوره می باعث شد که به فکر تأسیس هیئت «حدّاث الحسین^(ع)» بیفتیم. هدف این بود که دختران، علاوه بر

کارگاه های آموزشی هیئت به ویژه در سن نوجوانی کمک فراوان به خودسازی می کنند. مثلاً امروز در همین جلسه، استاد سؤالاتی پرسید که ما را با خودمان روبه رو کرد. سؤالاتی بود که شاید همیشه به سادگی از کنار آن رد می شدم، ولی حالا درباره اش فکر می کنم و دنبال پاسخش هستم.

غزاله ادامه می دهد: فعالیت ما به جلسات هفتگی محدود نمی شود. برایایی موبک در میدان شهدا، مشارکت در ویژه برنامه های شهادت امام رضا^(ع) و مناسبت های مذهبی، شناسایی خانواده های نیازمند و کمک رسانی به آن ها، بخشی از فعالیت هایی است که قرار است کنار هم انجام می دهیم و کار گروهی را یاد بگیریم.

فاطمه فولاد هجده ساله با معرفی یکی از دوستانش به این جمع اضافه شده است. او می گوید: مسئولان هیئت را از قبل می شناختم و می دانستم استاد های خوبی دعوت می کنند. تجربه اعتکاف سال گذشته باعث شد مطمئن باشم از این جلسات با نگاهی تازه ای بیرون می آیم. ضمن اینکه دوست داشتم فضای یک هیئت دخترانه را هم تجربه کنم.

۴ زککش، مشهدقلی، نوده، حجت، نوید، فدک، کوی امیرالمؤمنین^(ع)، هدایت، ایتارگران، قدس، ابوطالب، هنرور، سمزقند، آیت...، عبادی، شهیدفرامرز عباسی، بهاران، خین عرب، اسماعیل آباد، کارخانه‌قند، عبدالمطلب، شفا، شهیدمطهری، عامل، حسین‌یاشی، کاشانی

محلات منطقه‌ها

۱ احمدآباد، راهنمایی، فلسطین، سجاد، آبکوه، ارشاد، صاحب‌الزمان^(ع)، سعدآباد، شهیدکلاهدوز، گوهرشاد، کوی دکتر

در انتهای کوچه، زمینی قرار دارد که دورتادورش دیوار شده است و چاه آب در آن قرار دارد. به گفته اهالی، این قطعه مربوط به سازمان آب و فاضلاب است.

بوسستان نیلوفر با ۳ هزار و ۹۲۸ متر مربع وسعت، وسط این خیابان قرار دارد. زمین فنس‌کشی بازی بزرگ سالان و زمین بازی کودکان از امکانات این بوسستان محلی است. عصرها این بوسستان به محل دورهمی اهالی و ساکنان اطراف تبدیل می‌شود.

کوچه مدرسه و بوسستان

صدرا خیابان ولیعصر ۲۷ که در محله کوی امیرالمؤمنین^(ع) قرار دارد، به دلیل وجود دو مدرسه و بوسستان نیلوفر در ساعاتی از روز پرتدد است. زمین‌های خیابان ولیعصر ۲۷ در گذشته، در محدوده بزرگ اراضی بحرآباد قرار داشت که متعلق به ملاکی به نام حاج میرزا حبیب خراسانی بوده است. بعد از تقسیم اراضی و شروع ساخت و سازها در اوایل دهه ۶۰، از چهارراه شکری امروزی تا صدمتری و بزرگراه شهید چراغچی راهشهرک بوعلی می‌نامیدند که دلیلش نزدیک بودن میدان بوعلی به این محدوده بود. از اوایل دهه ۷۰ خیابان‌های این محدوده را ولیعصر^(ع) و نیلوفر نام‌گذاری کرده‌اند.

خیابان ولیعصر ۲۷
محله
کوی امیرالمؤمنین^(ع)

دبیرستان نمونه دولتی پسرانه شهید مطهری دیوار به دیوار دبستان حکمت قرار دارد و سال ۱۳۹۱ تأسیس شده است. هیئت‌دانش آموزی انصارالمهدی^(عج) این دبیرستان با اجرای برنامه‌های فرهنگی و علمی به ارتقای رشد دانش‌آموزان کمک می‌کند.

ربابه پژمرده سی سال است که در این خیابان سکونت دارد و هر سال در دهه اول محرم روضه برپا می‌کند و روز آخر با کمک همسایه‌ها نذری می‌دهد.

دبستان پسرانه حکمت در ابتدای این خیابان قرار دارد و سال ۱۳۷۰ تأسیس شده است. این مدرسه به دانش‌آموزان دوره اول و دوره دوم خدمات آموزشی ارائه می‌دهد.

